

Η εορτή του Αγίου Πνεύματος στο Δάσκιο, στα υψώματα των Πιερίων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 9 Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Δασκίου στα υψώματα των Πιερίων.

Στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση απότμημα ιερών λειψάνων της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Παρασκευής, που μετέφερε ο Σεβασμιώτατος και θα παραμείνουν εσαεί στην ενορία προς αγιασμό των πιστών.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων επένεσε τον προϊστάμενο της ενορίας Αρχιμ. Αμφιλόχιο Πατρίκα για το έργο που επιτελεί στο ορεινό Δάσκιο, από όπου έλκει και την καταγωγή του, παράλληλα με τα

εφημεριακά του καθήκοντα στην ενορία του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος Βεροίας και για την οργάνωση της λαμπρής πανηγύρεως.

Ο π. Αμφιλόχιος ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο για την παρουσία του στην πανήγυρη και για τα ιερά Λείψανα της Αγίας Παρασκευής που κόμισε και δώρησε στην ακριτική ενορία της Μητροπόλεως. Ως αντίδωρο δε δώρησε μία φορητή εικόνα της Αγίας Παρασκευής.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε».

Δευτέρα μετά τή μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς καί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, τό Παράκλητο Πνεῦμα, τό ὁποῖο ὑμνεῖ ὡς «φῶς καί ζωή καί ζῶσα πηγή νοερά».

Καί καθὼς εἶναι φῶς τό Πανάγιο Πνεῦμα, φώτισε ὅχι μόνο τοὺς μαθητές καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου, στοὺς ὁποίους ἐπεφοίτησε κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλά καί ὅλους ὅσους πίστευσαν μέ τό κήρυγμά τους στόν Χριστό καί ἔγιναν «τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας», δηλαδή ὅλους ἐμᾶς.

Πρός ἐμᾶς, λοιπόν, ἀπευθύνεται καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος καί μᾶς προτρέπει νά περιπατοῦμε «ὡς τέκνα φωτός», ἀνάλογα δηλαδή μέ τό φῶς πού ἔχουμε λάβει.

Ἐσεῖς, λέγει, πού λάβατε τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τό ἱερό μυστήριον τοῦ βαπτίσματος καί γίνατε φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας· ἐσεῖς πού λαμβάνετε τή χάρη καί φωτίζεσθε διά τῶν μυστηρίων καί τῶν ἁγιαστικῶν πράξεων τῆς Ἐκκλησίας μας, καλεῖσθε νά πορευθεῖτε στή ζωή σας, νά πορευθεῖτε στήν καθημερινότητά σας, «ὡς τέκνα φωτός».

Πῶς μπορούμε ὅμως νά περιπατοῦμε ὡς τέκνα φωτός; Μᾶς τό διευκρινίζει στή συνέχεια τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Δύο εἶναι τά στοιχεῖα πού, ἐάν τά λάβουμε ὑπόψη μας, θά μπορέσουμε νά περιπατοῦμε καί ἐμεῖς ἀνάλογα μέ τήν ιδιότητά μας ὡς τέκνων φωτός.

Τό πρῶτο στοιχεῖο εἶναι τά ἔργα μας, οἱ πράξεις μας, τά λόγια μας, ἡ ὅλη ἀναστροφή μας νά εἶναι εὐάρεστα στόν Θεό. «Δοκιμάζοντες τί ἐστίν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ», γράφει ὁ ἀπόστολος. Καί πῶς τό δοκιμάζουμε; Πῶς ἐλέγχουμε καί πῶς ξέρουμε τί εἶναι εὐάρεστο στόν Θεό;

Δέν εἶναι δύσκολο, γιατί ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τίς ἐντολές του καί τόν νόμο του. Ὅ,τι μᾶς ζήτησε νά κάνουμε στή ζωή μας τοῦ εἶναι εὐάρεστο, τόν εὐχαριστεῖ καί τόν κάνει νά χαίρεται, ἀφενός γιατί μέσα ἀπό τήν ὑπακοή μας στίς ἐντολές καί τό θέλημά του βλέπει τήν ἀγάπη μας καί τόν σεβασμό μας πρὸς Ἐκεῖνον, καί ἀφετέρου, γιατί ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν του εἶναι αὐτή πού μᾶς ὁδηγεῖ πλησιέστερα πρὸς Ἐκεῖνον καί κατά συνέπεια καί πρὸς τή σωτηρία μας. Καί αὐτό εἶναι πού τόν χαροποιεῖ καί τόν εὐχαριστεῖ ἰδιαίτερως, διότι ὁ Θεός «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Ἐπιπλέον, ὁ ἄνθρωπος πού ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ καί προσπαθεῖ νά εὐαρεστεῖ μέ τίς πράξεις του τόν Θεό, αὐτός ἔχει ἀπό Θεοῦ πάντοτε μέσα στήν ψυχή του τήν πληροφορία τί τοῦ εἶναι εὐάρεστο, ὥστε νά μπορεῖ νά τό ἐπιλέγει καί νά τό ἀκολουθεῖ.

Τό δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀποχή μας ἀπό τά ἔργα τοῦ σκότους. «Μή συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους», μᾶς συστήνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Δέν ἀρκεῖ, δηλαδή, μόνο νά φροντίζουμε νά κάνουμε ὅσα εἶναι ἀρεστά καί εὐχάριστα στόν Θεό γιά νά εἴμαστε τέκνα φωτός, ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά μὴν ἔχουμε καμία ἐπαφή καί καμία σχέση μέ τά ἔργα τοῦ σκότους. Μέ ὅλα αὐτά πού εἶναι ἀντίθετα πρὸς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέ ὅλα αὐτά πού ὑποκινοῦνται ἀπό τόν ἀντίδικον καί ἐχθρό τῆς ψυχῆς μας καί ἔχουν σκοπό νά μᾶς παρασύρουν μακριά ἀπό

τόν Θεό καί τό φῶς του.

Καί δέν ἄρκεῖ μόνο νά μήν κάνουμε ἐμεῖς αὐτά τά σκοτεινά ἔργα, ἀλλά θά πρέπει καί νά μένουμε μακριά ἀπό αὐτά, διότι ἡ σκιά τους συσκοτίζει τό δικό μας φῶς, καί τό σκοτάδι τους ἐπηρεάζει τό φῶς πού ἔχουμε μέσα μας καί εἶναι εὐκόλο νά μᾶς παρασύρει στό σκότος τῆς κακίας καί τῆς ἁμαρτίας.

Καί ὅπου ὑπάρχει τό σκότος, δέν ὑπάρχει τό φῶς, δέν ὑπάρχει ὁ Θεός, γιατί δέν ὑπάρχει καμία ἐπικοινωνία μεταξύ φωτός καί σκότους, ἐφόσον τό σκότος εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ φωτός, εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ.

Νά, λοιπόν, πῶς μπορούμε καί ἐμεῖς νά πορευόμαστε στή ζωή μας «ὡς τέκνα φωτός». Νά πορευόμαστε μέ τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού φωτίζει ὅχι μόνο τήν ψυχή μας καί τόν ἐσωτερικό μας κόσμο, ἀλλά ὁλόκληρη τήν ὑπαρξή μας.

Μέσα σέ αὐτό τό φῶς πού φώτιζε καί τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας εὐχομαι νά ἀξιωθοῦμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς, περιπατώντας κατά τήν ἐπίγεια ζωή μας «ὡς τέκνα φωτός», ἔχοντας δηλαδή στήν ψυχή μας καί στή ζωή μας τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού κατήλθε καί φώτισε καί τούς ἁγίους μαθητές καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ